

ÉZSAIÁS 21-25.

A 21.-ik fejezet Babilón elleni próféciával kezdődik

Fenyegető jövődölés Babilónia ellen: Ahogyan a szélviharok törnek elő dél felől, úgy közeledik a síkság felől, a félelmetes földről.

Szörnyű látomásban ez jutott tudtomra: Csal a csaló, pusztít a pusztító! Vonulj ellene, Élám, ostromold, Média! Minden sóhajtozásnak véget vetek.

Az események megtörténte előtt 200 évvel, amikor Média még csak egy kis törzs volt, és Perzsia neve Elám volt, és még mielőtt Babilón a világ első birodalmává vált volna, amikor még Szíria volt a meghatározó erő, Ézsaiás megprófétálja Babilónnak a médek és perzsák általi elpusztítását.

Lehetetlen lett volna bárkinek is előrelátni azt abban az időben, hogy a két kis törzs, Média és Elám olyan hatalmassá válik, hogy elpusztítja a rettenetesen nagy babilóni birodalmat. Ez egy újabb bizonyítéka az Isten általi ihletésnek.

Érdekes, hogy ez a látomás milyen hatással volt Ézsaiásra. Gyakran, amikor egy próféta látomást lát, akkor annak fizikai hatása is van rá: elgyengül attól, hogy Istennel ilyen közvetlen kapcsolatba került. Dániel is arról beszélt, hogy miután az Úr egy sor látomást adott neki, az ágyán ülve forogni kezdett vele a világ, érzete, hogy a „szépsége csúnyasággá vált.”

Ézsaiás pedig ezt írja:

Ezért görcsös fájdalom fogja el derekamat, olyan kínok gyötörnek, mint a szülő nő kínjai. Megzavarodtam, nem hallok, megriadtam, nem látok.

Háborog a szívem, reszketés fogott el.

A továbbiakban Babilón legyőzetésének körülményeiről ír, majd később, a 44.-ik és 45.-ik fejezetekben ezt még tovább részletezi, és ott 150 évvel megszületése előtt megnevezi azt a hadvezért, aki vezetni fogja a győztes seregeket. Azt is elmondja majd, hogy a várost úgy foglalják el, hogy az Eufrátesz folyását eltérítik, és a száraz folyómederben fognak bevonulni a város alá, és a nyitott városkapukon fognak beözönlenni a városba. A 45.-ik fejezetnél ezt majd részletesen is megnézzük.

Babilón egyetlen éjjel alatt esett el, amikor a király és vezérei Babilón legyőzhetetlenségét ünnepelték, annak ellenére, hogy a várost az ellenséges hadseregek körülvették. A falak 100 méter magasak és 24 méter szélesek voltak, ők azt gondolták, hogy lehetetlen Babilónt bevenni, és ezt ünnepelték. Miközben ettek és ittak, Belsaccár elrendelte, hogy a nagyapja, Nebukanozzor által a jeruzsálemi templomból elrabolt arany és ezüstkelyheket hozzák elő, és abból ittak, dicsérve az arany és az ezüst isteneit.

Erről az éjszakáról ír Ézsaiás:

Az eddig áhított alkonyat rettenetes lett

Terítik az asztalt, rendezik a szőnyegeteket, esznek-isznak. Rajta, vezérek, kenjétek a pajzsot!

Azért kenték a pajzsokat, mert a zsíros pajzson elcsúszott a kard.

Mert ezt mondta nekem az ÚR: Menj, állíts őrszemet, és amit lát, jelentse!

Lovasokat látott, lovasokat kettesével, meg szamarakon és tevéken nyargalókat. Erősen és feszülten figyelt, majd felordított: Egy oroszlán, Uram! őrhelyemen állok mindennap, őrségen állok minden éjjel!

Érdekes, hogy Dániel látomásban vadállatokként látta a világ uralkodó birodalmait, és az oroszlán Babilónt jelképezte.

Jönnek már a lovasok, lovasok kettesével! Akkor megszólalt, és ezt mondta: Elesett, elesett Babilon! Minden istenszobra a földön hever összetörve!

Ó, agyoncsépett és megtiport népem! Amit a Seregek URától, Izráel Istenétől hallottam, azt jelentettem nektek.

Ez a Jelenések Könyvére emlékeztet minket, ahol a lelki és kereskedelmi Babilón pusztulása következik be:

Egy második angyal követte őt, aki így szólt: „Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet”.

Tehát ennek a prófécianak kettős bekövetkezése van: egy a médek és perzsák ellen, a másik pedig a jövőben a Jelenések könyve szerint.

A 11.-ik és 12.-ik versekben levő látomást nem értem. Ez a látomás Dúma, azaz Edóm ellen szól:

Fenyegető jövendölés Dúma ellen: Kiáltást hallok Széirből: Őrálló, meddig tart még az éjszaka, őrálló, meddig tart még az éjjel?

Közeleg a reggel, de még éjjel van - felelt az őrálló. Kérdezhettek, de inkább akkor, ha majd visszajöttek.

A következő rész Arábia ellen szól:

Fenyegető jövendölés Arábia ellen: Arábia bozótjaiban töltsétek az éjszakát, Dedán karavánjai!

A mai Szaúd-Arábiát két nagy törzs alkotta: A sébiaiak és a dedániak. Ezékiel prófeciájában olvashatunk arról, hogy az oroszok megtámadják Izraelt. Fontos megjegyezni, hogy Irán ugyan az oroszok mellett fog állni, de Szaúd-Arábia nem. Ha a mai politikai színteret a Biblia fényében kísérvük figyelemmel, az hatalmas segítségünkre lehet. Sok amerikai tiszt is egyre többet forgatja a Bibliát, és vannak olyanok, akik az én kazettáimat is hallgatják.

Ha az izraeliek olvasnák a Bibliát, akkor tudhatnák, hogy nem kell tartsanak Szaúd-Arábiától, mert az orosz invázió alatt az izraeli oldalon fognak állni.

Hozzatok vizet a szomjazónak, Téma földjének lakói, és adjatok kenyeret a menekülőknek!

Mert fegyver elől menekültek el, kivont kard elől, kifeszített íj elől és súlyos harcból.

Mert ezt mondta nekem az Úr: Egy év múlva, amilyen a bérlőnek az éve, vége lesz Kédár minden dicsőségének.

Kevés marad meg a kédári hősök ijaiból, Izráel Istene, az ÚR mondja ezt.

Ez a prófécia egy év múlva be is teljesedett: Sargon, Kr.e. 716-ban elfoglalta Szaúd-Arábiát.

A 22.-ik fejezetben Jeruzsálem felé fordul, amelyet költői nyelven a látomás völgyének nevez:

Fenyegető jövendölés a látomás völgye ellen: Mi történt veled, hogy mindenki a háztetőkre ment?

Csupa lárma, zajongás a város, vigadozik a vár! Sebesültjeidet nem kard sebezte meg, halottaid nem harcban estek el.

Vezetőid mind egy szálig elmenekültek, nyíllövés nélkül kerültek fogságba. Mind fogságra jutottak, akiket csak megtaláltak, bármily messze futottak.

Azért ezt mondom: Ne nézzetek rám, keservesen sírok! Ne zaklassatok vizasztalásokkal, hiszen népem pusztulóban van!

Mert zűrzavar, eltiprás és kavarodás napja jön az Úrtól, a Seregek URától a látomás völgyére. Aláássák a falat, és kiáltás hangzik a hegy felé.

Élám fölveszi tegzét, jön harci kocsikkal, emberekkel, lovasokkal, Kír is pajzsot ragad.

Gyönyörű völgyeid megtelnek harci kocsikkal, a lovasok felsorakoznak a kapu előtt.

Leleplezték Júda védelmét: megszemlélték azon a napon az Erdő-házának fegyvertárát, meglátjátok, mily sok rés van a Dávid városán, és összegyűjtitek az Alsó-tó vizét.

Összeírtjátok Jeruzsálem házait, egyes házakat leromboltok a várfal megerősítésére.

Ézsaiás az asszír fenyegetés elleni felkészülésről ír, amely már elpusztította az északi királyságot, és most jön, hogy elpusztítsa Jeruzsálemet is. Ezékiás király vezetésével előkészületeket tettek: 500 méter hosszú alagútát vájták a vízvezetéknek a Gihón forrástól a silói medencéig a városfal alatt. A Gihón forrásvíze volt Jeruzsálem egyik fontos ivóvízforrása, de a falakon kívül helyezkedett el. Ezért ásták az alagútát, majd befedték a forrást, hogy az asszírok ne tudják meg, hogy hol van az ivóvízforrásuk.

Utána pedig házakat bontottak le, hogy a várfalakon levő réseket megjavítsák még mielőtt az asszírok megostromolnák a várost.

Medencét csináltok a két várfal között a Régi-tó vizének. De aki ezt cselekszi, azzal nem törődtek, és nem látjátok meg azt, aki régóta készíti!

Saját eszetek és leleményességetek felé fordultatok Isten helyett. Ezt a hibát gyakran elkövetjük: mindent természetes dolgot megteszünk, de nem teszünk semmit a természetfeletttel, nem fordulunk Isten ereje, tanácsa, útmutatása felé.

Az Úr, a Seregek URa azon a napon sírásra és gyászolásra hív, kopaszra nyírásra és zsákba öltözésre.

A kopaszra nyírás az Úrnak való elkötelezettséget jelentette: az Úr elkötelezettséget kért tőlük. Azt mondta az Úr:

de megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből

De ahelyett hogy megalázták volna magukat, és imádkoztak volna, minden természetes elővigyázatossági lépést megtettek, de nem vették figyelembe Istent.

Isten elvárja tőlünk, hogy használjuk az eszünket és elővigyázatosak legyünk, de ugyanakkor azt is akarja, hogy feléje forduljunk és benne bízunk.

Van amikor Isten elhív arra, hogy imádkozzunk, böjtöljünk és várjuk az Ő szavát, és akkor helytelen dolog a saját bölcsességünkre és erőforrásainkra támaszkodni.

De csak vigasság és öröm van, marhákat vágnak, juhokat ölnek, húst esznek, és bort isznak: Együnk-igyünk, hisz holnap meghalunk!

A mai világra emlékeztet ez, amikor egyre több pénzt fordítanak a hadikiadásokra, a hadseregek felkészítésére, míg az emberek ahelyett, hogy imádkoznának és Istent keresnék, inkább az élvezeteket hajhásszák, kihagyják Istent az életükből, és ez a vezérelvük: Együnk-igyünk, hisz holnap meghalunk!

Kijelentette nekem a Seregek URa, hogy nem engesztelődik meg irántatok emiatt a bűn miatt halálotokig sem! - mondja az Úr, a Seregek URa.

A kocka el van vetve, nincs visszaút, mondja Isten.

Így szól az Úr, a Seregek URa: Menj el Sebna udvarmesterhez, a királyi palota gondnokához, és mondd: Honnan vetted a jogot, vagy ki engedte meg neked, hogy itt készíts magadnak sírboltot? Magas helyen készítetted sírodat, sziklában jelöltél ki magadnak hajlékot!

A kincstárnok, Sebna közben egy gyönyörű sírboltot csináltatott magának. Izraelben ma is a Kidrón völgyben sok ilyen sziklából kifaragott sírboltot lehet találni.

Pedig keményen megfog téged az ÚR, és erős hajítással messzire elhajít.

Egy csomóba göngyöltve becsomagol, és labdaként hajít egy igen tágas földre. Ott halsz meg, ott lesznek ragyogó szekereid, te, urad házának gyalázata!

Kivetlek tisztségedből, megfosztalak állásodtól.

Azután Eljákimot, Hilkiájá fiát nevezem ki szolgálommá,

palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

Sebna a kincstárnok, Eliákim pedig Ezékiás király tanácsosa volt. Mindketten államférfiak voltak, és később, amikor Senecharib király hadvezére, Rabeksek megadásra szólította fel Ezékiást, akkor kiderült, hogy Eliákim Isten választása volt, míg Sebna egy olyan külföldi származású volt, aki saját magát akarta felemeltetni.

E két emberre vonatkozó próféciának ismét kettős beteljesedési ideje van. Az akkori időkre vonatkozóan Sebna el is vesztette a pozícióját, és Eliákim, Isten választása került a helyére.

Ugyanakkor Sebna az Antikrisztust is jelképezi, míg Eliákim Jézus Krisztust. Ahogy az Antikrisztus jön és saját magát emlegeti fel Izraelben, később elpusztul, és az igazi Messiás, Jézus Krisztus fogja elfoglalni a trónt.

A 22.-ik versből tehát Jézus kezd beszélni a filadelfiai gyülekezetnek, akárcsak a Jelenések könyvének 3.-ik fejezetében:

„A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki:

Jézus tehát saját magára alkalmazta az Ézsaiás 22:22-t:

Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki.

Szilárd helyre erősítem, mint valami szöveget. Ott lesz a díszhely atyja házában.

Egy kis jövőbelátás, és ismét visszatér a jelen korhoz:

Őrá aggatják atyja házában minden díszét, sarjadékait és ivadékait, minden apró edényt, tálakat és mindenféle korsót.

De így szól a Seregek URa: Egyszer majd kilazul a szilárd helyre erősített szög, letörik és leesik. Összetörik a teher, amely rajta volt. Megmondta az ÚR.

A 23.-ik fejezet Tirusz ellen szól, amely akkor egy tengerparti kikötőváros volt, és a föníciaiak lakták. Nekik hatalmas hajóflottáik voltak, hajóik nemcsak a Földközi-tengert, de még Afrika déli csücskét is elérték, és árukkal megrakodva tértek vissza. Ők voltak a tengerek urai, és főleg kereskedelemre használták hajóikat, tehát Tirusz abban az időben a világ kereskedelmi fővárosa volt.

Az Ezékiel 26.-ik fejezetében Ezékiel megjövendöli Tirusz pusztulását is. Ez a leírás sokkal részletesebb, mint Ézsaiás leírása, Ezékiel azt is elmondja, hogy két ellenség fogja megtámadni Tiruszt. Az első ledönti majd a falakat és elpusztítja a várost, a második a romokat és a földet a tengerbe dobja majd.

A világi történelemből tudjuk, hogy Nebukonozzor 13 évnyi ostrom után bevette Tiruszt, de ahogy az Irás megírta, nem zsákmányolt semmit, mert amíg ostromolta a várost a szárazföldön, a föníciaiak a hajóikon átköltöztek egy közeli szigetre, és egy új várost építettek ott. Mire Nebukonozzor bevette a várost, nem maradt semmi és senki benne.

De Ezékiel aztán azt írja, hogy jönnek mások, akik a fákat, a köveket a tengerbe dobálják, és a város porát is felássák és azt is a tengerbe dobálják. Ez egy nagyon furcsa jövendölés egy prófétától, de amikor Nagy Sándor több száz évvel Nebukonozzor után érkezett Tiruszhoz felszólította a várost, hogy adja meg magát. Azok meg nevettek rajta, mert tudták, hogy biztonságban vannak a szigeten.

Nagy Sándor megpróbálta szidóni hajókkal bevenni a várost, de ez nem sikerült neki. Ekkor fogta a régi Tirusz romjait, és ezek segítségével elkezdett egy utat építeni a tengerben, és ezáltal beteljesítette Ezékiel furcsa próféciját, teljesen porig rombolta a szigeten levő várost, és az Irások szerint „a hely a halászok hálóinak kivető helye lesz.” Éveken keresztül azt hitték az emberek, hogy ez egy félsziget, de amikor jobban megvizsgálták, rájöttek, hogy pontosan úgy, ahogy a történészek megírták, ez egy megépített út egy szigetre.

Úgy tűnik, mintha Nagy Sándor elolvasta volna a Bibliát, és pontról pontra követte volna ezt a prófécit. És az az érdekes, hogy amikor az ókori Tirusz romjait felfedezték, akkor pontosan azt látták, hogy a halászok ott ültek, és halásztak a sziklák között.

Majd Ezékiel 28.-ik fejezetében Tirusz királya ellen szól, és aztán a király mögötti erő ellen, a Sátán ellen fakad ki:

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerúbót adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál. Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

Tirusz akkoriban a kereskedelem központja volt. Úgy tűnik, hogy Isten nem kedveli az ember kereskedelmi vállalkozásait. Nem szereti, ha emberek más embereket saját nyereségvágyuk miatt kihasználnak, és Tirusz ellen is keményen lépett fel a kereskedelem központúsága miatt.

A Jelenések Könyvének 18.-ik fejezetében olvashatunk az utolsó hatalmas kereskedelmi rendszer elpusztításáról:

Jaj, jaj a nagy városnak, ahol az ő jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren: egyetlen óra alatt elpusztult!

Örülj neki, te menny, és örüljete ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta értetek az ítéletet”.

Az Ezeréves Királyságban nem fogunk kereskedelmet találni, senki sem fog másokat a saját nyereségére kizsákmányolni. Istennek elege van abból, hogy az emberek egymást kizsákmányolják a pénzsétségük miatt.

Fenyegető jövődőlés Tírusz ellen: Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult Tírusz! Nincs egy ház sem, nincs hova menni! Ciprus földjéről jövet mondták meg nekik.

Némuljatok el, ti tengerparton lakók, szidóni kereskedők, kiknek követei átszelik a tengert, a nagy vizeket! Sihór gabonája, a Nílus aratása volt a jövedelme, s a népek vásárhelye volt.

Szégyenkezz, Szidón, mert így szól a tenger, a tengeri erődítmény: Olyan lettem, mint aki nem vajúdott, nem szült, nem nevelt ifjakat, nem dédelgetett leányokat!

Úgy gyötrődnek, akik Tírusz hírét hallják, mint amikor Egyiptomról hallottak.

Keljetek át Tarsísba, jajgassatok, ti tengerparton lakók!

Hát ez a ti vigadozó városotok, mely ősidők óta fennáll, amely messzire elment, hogy ott is megtelepedjék?

Kicsoda végzett így a koronás Tírusz felől, melynek kereskedői vezérek, és kalmárait tisztelik a földön?

A Seregek ÚRa végzett így, hogy meggyalázza a kevélységet, és megalázza minden pompát, mindenkit, akit tisztelnek a földön.

Hagyjátok el az országot, mint a Nílus, ti Tarsís-hajók, nincs többé kikötő!

Kinyújtotta kezét a tengerre az ÚR, megrendítette a királyságokat; azt parancsolta Kánaánról, hogy pusztítsák el erődítményeit.

Ezt mondta: Nem fogsz vigadni többé, Szidón leánya, te meggyalázott szűz! Rajta, kelj át Ciprusba, de ott sem lesz nyugtod!

Íme, a káldeusok országa! Még nem is volt ez a nép, amikor Asszíria kiépítette Tíruszt hajói számára. De ostromműveket állított ellene, palotáit lerombolta, rommá tette!

Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult erődítményetek!

Akkor majd elfelejtik Tíruszt hetven évig, ameddig egy király él. Hetven év múlva úgy jár Tírusz, ahogy a szajhanóta mondja:

Fogd a citerát, járd be a várost, elfelejtett szajha! Szépen pengesd, dalolj sokat, hogy emlékezzenek rád!

Hetven év múlva az ÚR meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén.

De keresete és bére egyszer még az ÚR szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizzék, hanem az ÚR színe előtt lakóké lesz ez a kereset, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözzenek.

A zoltárokból szó van Tiruszról az Ezeréves Királyságban, amikor majd ők az Úrnak visznek ajándékokat.

A 24.-ik fejezetben olyan dolgokat olvashatunk, amelyek a Nagy Nyomorúság idején fognak bekövetkezni, amikor az Úr előkészíti a földet Jézus Krisztus visszajövetelére.

Az ÚR elpusztítja, felforgatja a földet, feldúlja felszínét, szétszórja lakóit.

Ez a már említett sarki cserélődésről szól. Egyes tudósok szerint a sarkok valamikor másképp álltak, az Északi sark a Déli sark helyén volt. Emanuel Wilakowski a Világok összeütközésben c. könyvében azt feltételezi, hogy a Vénusz bolygó egy üstökös volt, és az egyiptomi csapások idején került a mi naprendszerünkbe. Ő a tűzoszlopot is a Vénusznak tulajdonítja.

Szerinte a Vénusz akkor elhagyta a naprendszert, majd ismét visszatért, amikor Józsue idejében a „Nap megállt az égen”. A föld forgása a Vénusz közelsége miatt állt meg akkor, mivel a Vénusz olyan közel jött a földhöz, hogy egy hatalmas elektromos szikra került a két bolygó közé, amely megállította a föld forgását, és amikor ismét megindult, akkor ellenkező irányba kezdett forogni. Babilóni asztrológusok

feljegyzéseivel is alátámasztja mindezt a feltételezését, mert az ő feljegyzéseiken nem szerepel a Vénusz, habár az az egyik legfényesebb csillag most az égen. Nagyon érdekes könyv ez, és sokan kezdik elfogadni az ő elképzeléseit, és mindenkinek ajánlom, hogy olvassa el, ha szereti az érdekes könyveket.

Azért szeretem a könyvet, mert azt is be tudja bizonyítani, hogy Józsué idejében létezett a hosszú nap, és ezt inka, indián, és kínai feljegyzésekkel támasztja alá, hogy az a nap akkor hosszabb volt más népek, más földrészek leírása szerint is. A föld többi része nem értette, hogy a „nap miért állt meg”, csak Józsué és csapata. Sok eredeti gondolat van a könyvben, és én szeretem az eredeti gondolatokat.

*Olyan lesz a köznép, mint a pap; a szolga, mint ura; a szolgáló, mint úrnője; az eladó, mint a vásárló; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő, és a hitelező, mint az adós.
Teljesen elpusztul a föld, teljesen kifosztják. Az ÚR jelentette ki ezt az ígét.*

Mindez a Nagy Nyomorúság ideje alatt fog megtörténni, amikor nemcsak háborúk során pusztulnak el az emberek, hanem természeti katasztrófák is bekövetkeznek Isten által, és ezek elpusztítják a földet.

*Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt.
Gyalázatossá tették a földet lakói, mert megszegették a törvényeket, megmásították a rendelkezéseket, megszegették az örök szövetséget.
Ezért átok emésztí a földet, megbûnhődnek lakói. Ezért elfogynak a föld lakói, csak kevés ember marad meg.*

Nagyon kevés ember fogja túlélni ezt az időszakot.

*Gyászol a must, búsul a szőlő, és sóhajtoznak mind, akik jókedvűek voltak.
Abbamaradt a vidám dobolás, megszűnt a zajos vigadozás, abbamaradt a vidám citeraszó.
Nem borozgatnak nótaszó mellett, keserű az ital annak, aki issza.
Romba dőlt, puszta a város, zárva van minden ház, nem lehet bemenni.
Borért kiáltoznak az utcákon, bealkonyult minden örömmek, számûzve van a földről a vidámság.
Pusztán maradt a város, romhalmaz van a kapu helyén.
Mert olyasmi történik a földön, a népek között, mint amikor szüret után olajbogyót vernek, vagy szőlőt böngésznek.
Azok hangos szóval ujjonganak az ÚR fenségének, kiáltoznak a tenger felől.
Világosság támadt, ezért dicsérjétek az URat, az ÚRnak, Izráel Istenének nevét a tenger szigetein!
A föld széléről énekszót hallunk: Dicsőség az igaznak! De én ezt mondom: Végem van, végem van, jaj nekem!
Csalnak a csalók, csalárdul csalnak a csalók!
Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!*

Az Antikrisztus a veremből fog előjönni, és Jézus a Nagy Nyomorúság időszakát kelepccének nevezte.

Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki kijön a veremből, kelepccébe kerül. Megnyílnak a magas ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.

Noé idejében már egyszer megrendültek a föld alapjai, és részben annak következménye volt az akkori pusztulás.

*Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld!
Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, mint a kunyhó! Ránehezedik vétke, és elesik, nem is kel föl többé.*

Azok a tudósok, akik a föld sarkainak megcserélődéséről beszélnek, azt mondják, hogy mielőtt ez megtörténik, a föld egy remegő, rezgő mozgásba meg át, mert lelassul a föld forgása és utána megfordul. A föld rezgését mérni szokták, és ez állandóan növekszik. Ézsaiásnak erről fogalma sem volt, mert ő egy részeg emberhez hasonlította a földet.

Azon a napon megbünteti az ÚR a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön.

Kiról van itt szó? Isten a gonosz angyali sereget meg fogja büntetni. Amikor Jézus eljön, akkor az Antikrisztus és a hamis próféta a gyehennába vettetik, a Sátánt megkötözik, és őt is levetik a föld gyomrába. Isten tehát megítéli a lelki hatalmasságokat.

Pál az efezusi levélben írta, hogy

Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

Isten tehát őket és a gonosz vezetőket is meg fogja ítélni akkor, az ítélet napján.

Egy csomóba gyűjtik őket, mint foglyokat a verembe.

Emlékszünk, amikor a démonok azért könyörögtek, hogy Jézus ne dobja őket a verembe, mielőtt elérkezik az ő idejük. Tudták, hogy jönni fog az ítélet napjuk.

Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.

Ezer év múlva a Sátánt kiengedik egy rövid ideig, és utána őt és a követőit a gyehennába vetik, a külső sötétségre, amely a legtávolabbi galaxison túl van, ahol nincs világosság.

Elpirul a sápadt hold, szégyenkezik az izzó nap, mert a Seregek URa lesz a király a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt ragyog dicsősége.

URam, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot.

Istenem, Te ezeket már rég eldöntötted, és én imádni és dicsőíteni foglak ezért, mert ezek igazak. Jézus azt mondta magáról, hogy „én hűséges és igaz bizonyosság vagyok.” Jézus megerősítette, hogy ezek a dolgok be fognak következni.

Isten azt mondta Dánielnek, hogy „pecsételd el a próféciaát, mert ez bizonyos”.

Mert kőhalommá teted a várost, a megerősített várat rommá, a bitorlók kastélya nem lesz város, soha többé föl nem épül!

Ezért tisztel téged az erős nép, téged fél a hatalmas nemzetek városa.

Mert erőssége vagy a nincstelennak, erőssége a szegénynek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben, mert a hatalmaskodók dühe olyan, mint a kőfalra zúduló zivatar.

Isten mindig a szegények erősítője volt, a nincstelének segítője.

Mint hőség a szikkadt földet, megalázod a zajongó bitorlókat, mint a felhő árnyéka a hőséget, elnyomod a hatalmaskodók énekét.

Készít majd a Seregek URa ezen a hegyen minden népnek lakomát zsíros falatokból, lakomát újborokból, zsíros, velős falatokból, letisztult újborokból.

Ezen a hegyen leveszi a leplet, amely ráborult minden népre, és a takarót, amely betakart minden nemzetet.

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

Ha ezt a rész elolvassuk, vajon emlékszünk-e, hogy ezt még hol olvashattuk? Pál a korintusiaknak írta: *Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?*”

Jézus legyőzte a halált, és ez Jézus Krisztus feltámadásáról szól, amely a mi feltámadásunk ígérete is. Pál azt írta:

De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg? Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad, és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét. De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

Nem minden test egyforma, hanem más az embereké, más az állatoké, más a madaraké, és más a halaké. Vannak mennyei testek, és vannak földi testek, de más a mennyeiek fényessége, és más a földieké. Más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége: mert egyik csillag fényességben különbözik a másik csillagtól.

Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is.

Így is van megírva: „Az első ember, Ádám, élőlényé lett, az utolsó Ádám pedig megelevenítő Lélekké.”

De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki.

Az első ember földből, porból való, a második ember mennyből való.

Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyeiek is.

És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeinek a képét is.

Azt pedig állítom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.

Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.

Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!

Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?”

A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.

De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

Minden Jézus Krisztus feltámadásán múltott, Aki a halált győzelemmel nyelte el.

A Jelenések 7.-ik fejezetében olvassuk, hogy Isten minden könnyet letöröl, és a 12.-ik fejezetben ismét ugyanaz olvasható.

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

Mert az ÚR keze nyugszik ezen a hegyen. Móábot pedig eltapossák lakóhelyén, ahogyan a szalmát trágyalébe tapossák.

Széttárja benne kezeit, ahogyan széttárja az úszó, ha úszik. De az ÚR megalázza gögjét, hiába erőlködik kezével.

Kőfalakkal megerősített fellegvárakat ledönti, lerombolja, ízzé-porrá zúzza.

A 22.-ik fejezet tehát Nagy Nyomorúság pusztítása, majd a 25.-ik az Ezeréves Királyság dicsőséges győzelme, és a következő fejezetben pedig Isten visszaállítja Izraelt. Isten hűségesen megtartja ígéreteit, ahogy minden próféta ezt előre megmondta.

Nagyon szeretem a Bibliát, mert tudhatjuk, hogy amit Isten megmondott, azt megtette, és amit megígért, azt meg is fogja tenni, ezért aztán nagy bizalommal olvashatjuk.

Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Isten Igéje bombabiztos, és erre alapozhatjuk az egész életünket.

Legyen az Úr veletek, és legyen veletek az Úr Igéje, égesse azt a ti szívetekbe, tisztuljon meg az életek az Igén keresztül, hogy járhattok az Úrral nagyszerű közösségben, és adjon Isten nektek minél több lehetőséget, hogy róla tehessetek bizonyosságot.

80 perc